

Bréfa- og málasafn 1953

Bjarni Benediktsson – Stjórnmal – Dómsmálaráðherra – Utanríkisráðherra – Bréf - Úlfar Þorkelsson -
Andrés Á Pálsson - Daniel Guðbrandsson - Páll Zóphaníasson - Magnús Jónsson - Hannes Kjartansson -
Gunnar Huseby - Gunnlaugur Pétursson - Hannes Kjartansson - Jónas Gíslason - Jón Kristinnson -
Kristján Kristjánsson – Magnús - Vilhelm Stefánsson - Þórhildur og Ívar Guðmundsson - 1953

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmalamaðurinn
Askja 2-14, Örk 8

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Landssíminn

SÍMSKEYTI

Eyðublað nr. 1 d.

BJARNI BENEDIKTSSON
BLOENDUHLID 35 REYKJAVIK =

Mottelja

MAY 29 19 03 '53

Athugasemdir símaþjóna

Símanúmer ritsímans:
6411: Varðstjórinn, fyrirspurnum
um símskeyti svarað

LANDSSÍMI

ÍSLANDS

Símanúmer ritsímans:
1020: Afgreiðslan,
tekið á móti símskeytum

1063/DX151 ORD NEWYORK 11 29 1311

Mótt. af

Handwritten signature

LETTER RECEIVED WRITING MONDAY REGARDS

HANNES

M i n n i s b l a ð.

Ulfar Þorkelsson, vélstjóri,
Borgarnesi, hefur sótt um innflutningsleyfi fyrir bíl frá Ameríku. Hann á sjálfur erlendan gjaldeyri til að greiða hann með.

Er þess beiðst að umsókn hans verði tekin til greina, ef unnt reynist, er úthlutað verður innflutningsleyfum fyrir bifreiðum.

11. september 1953.

Reykjavík, September 11, 1953.

Dear Madam,

I have received your kind
letter of August 18, 1953.

I have forwarded your address
to dr. Matthías Jónasson of this
town, who has promised to get in
touch with you in the near future.

With best regards and wishes
that the correspondance will be to
a mutual benefit.

Yours sincerely,

Frau Elsi Bosshard-Bäumann,
Ober-Winterthur,
Stadleostrasse 62.

Kaupm. bréfi 1871/53

Góti vinur!

Hill og blessun fylgi þér og
starfi þínu á þessu nýbyrjats-
ári og þótt þakki fyrir bel-
vilja og hjálpssemi á þótt lífna.

Þú þótt Handritin eru nú
á dagskrá þér um þessat onumfi
þú sýning á þeim haldin á þjóð-
minjasafninu, datt onur í hug
at senda þér sýningarskrána,
ef þú ekki hefur fengið hana.

Um tilgang sýninganna
er mér ekki kunnugt, at áskilyt-
in þótt, sem á hana hefur verið
minna á útborgi. Er svo að hepa
at áttum sé lífs nauðsyn at

halda handritum, enda segja
því, sem áð sjningum standa,
at handritin eru:

Þor Stórste nationale Skat!

þegar lætast er við menn, alment,
sem þessi onál, telja því gjalpsamt
at við fáum þessi handrit. Og
þátt sé engin ástæða fyrir því
at halda í þessum skránum ein þátt
at þessu eru þor 200 Koror, segja
því, of þonandi verður sá ondr-
inn á. —

Því líkur samlega

Alut félagskvæðju
þinn ein lagur

Vilhjelm Stefánsson

907. Holm

Njalsgade 16 1/4 H. S.

GRAND HÔTEL
STOCKHOLM

TELEFON: 22 10 20
TELEGR. GRAND

29. 1953.

Hr. utauðisríkisráðgjafi
Bjarni Benediktsson,
Góðvinnu, Reykjavík.

Ég sendi þér með þittatit-
kyunningu af utauðisríkisráðgjafa-
fundiðinu, ásamt lista yfir
þátttakendur og ágrípi af
fundagætt.

Það kemur í ljós að ekki hefur
þú gefið mér aðra framkvæmdur
til þess að allsherjafingis S.þ.
er þú fundur þri. fundur Ind-
landi, utauðisríkisráðgjafi þri-
lands og v. t. v. van Kleffens þri

Stollandi. Töldu utauvrikið
 þessarmis þri þyni ungra
 hluta sakir hjálft og stýðja
 kórningu þri Pandit og vortist
 um ekki um annar ad geta en
 ad stundþykki þar einnig, enda
 þó þessum er ekki þeytt um ad
 framþjóðandur adur en eg þi ad
 þessum og jafnan þessi verid
 samkomulag milli Norðurlandanna
 i sambandi er stundung þann
 þjóðanda i soti forseta allsherja-
 þingis.

Lius og vauta milli og þri þessi
 gest atþagaend um töldu
 umur ad vopnablid i koreu,
 ef þar myndist þalldott og vatan-
 legur þri þri þessum i, myndi
 þafa atþri þessum um adild

Kína að S. Þ. ³ Í þella tilkyccu-
inguccu er tekið fram að
vísingarráðgjafi minni gæti sí þess
einn að stýðja alla viðleitni
til að tryggja vopnabætur og
höfuð í varanlegan frið og
sú ósk latur í ljósi að þetta
altri að gæta mögulegt að
Peking stjórnin fari þráðlega
með umboð Kína til S. Þ.
Ég hefði auðvilad' helst viljað
að ekki hefði ornið minnst á þetta
í þella tilkyccuinguccu, en vís-
ingarráðgjafi minni var einnig einn að þetta
kæmi fram og taldi ég ífast
að skurast ein lík, en fékk þó
orðinu snarast' þreytt í smátt.
Ég held að ekki sé ástunduð til að
gæta minnari gætu min þess þess,

4.

Sum gerðist á fundinum, en heit
mei sagði að orsa til aðgerðar
af fundargerðinni. Meðan eg get
séðan grein þess fundinn. Ef þú
hefur korni.

Ráðherrarnir báðu mig að
skila þessri tövögu til þess,
en ég hafði flutt þess tövögu
þess og ég veit þess fyrst
á fundinum.

Með þess tövögu og
þess tövögu,

þess tövögu.

Með þess tövögu.

Reykjavík, 15. ágúst 1953.

Góði vinur,

Eg hafði heyrt að von væri á þér þá og þegar til landsins og varð það til þess, að ég hefði ekki enn þakkað þér fyrir ágæta aðstoð í vor. Þar sem koma þín hefur dregist vil ég skrifa þér þessar fáu línur til að segja, að gögn þau, sem þú aflaðir, komu að mjög miklum notum og er ég þér innilega þakklátur fyrir áhuga þinn, umstang og erfiðni.

Eg vona að þér og þínu fólki líði vel og að ég sjái þig bráðlega heilan á húfi.

Með bestu kveðjum,
þinn einlægur,

Hr. aðalræðismaður
Hannes Kjartansson,
New York.

Heilabrotur. 14 alla vinnu:

Pappir	664.45
Blót	2.000. -
Raum	9.000. -

Það er, að umrædd vinnu
er þá þess helmingur allrar
vinnunnar, en pappir 14 umrædds
hluta mjög litill; þannig að brotur
þá alla um 4.500. - þar sem blót
hefur verið þessu þuoft þess er.

Þess ber þá að segja, að vinnu
þessi kemur að nokkum hluta þeim
sem skilur og þess, þó ekki
hefur verið greitt - né ískast greitt
því að vinnu en blótalestuinn
og jónislegt er komið þannig
stærð þá og hefur brotat nokkura
skilteika. Þá hefur verið umið

lepis þá, litillegra að vísu, þan launa,
enda mundu laun ekki þegins.

Ath. að íætlunin er þeirra, og
má vera, að tímum, sem fer til
þessa hluta verksins ré uppundis
helmingur, þó að það, sem við
höfum ^{notat} ~~um~~ ís verkinu ré aðeins
örðitilt hluti þess alls og þú hafi
verið gíðkat í, að kortnæðusinn
var minni.

M/S GULLFOSS

Meaning Shetlands
21/5/53
— u —

Dear Mrs Benediktsson,

This letter should have been written before we left Iceland. In the event we were so pressed for time that it was all we could do to make the ship before she sailed. Happily we are still on Icelandic territory till we disembark at Keith.

I would not like to go further without recording my appreciation of the many kindnesses shown to us during our all-too-short stay in your country, and in particular for the personal attention of Mrs Benediktsson and yourself. I think you know that I am not being

merely "diplomatic" when
I say that we were very
sorry to leave Iceland. We
left too many friends behind,
and it will be difficult to
settle down in England.

So once again, please
accept our sincere thanks
and give our kindest
regards to Mrs Benediktsson.
It will be a great day for
us when we meet again.

Yours sincerely

Peter - I. Lake.

minnast þú með þakkláti.

Hvort þú milt blutskífi verður
þú og vera þér þá annarsstaðar í
þróunum tínum.

Tíminn mun leira þetta mun allt
annars - veindur er þómun best fríandi
Til þess - þann vikin einjar.

Ég byt þú þú mun selvirðingur
í þessu brífi í allan þátt.

þú sé ous mástur.

Þor einbogar!

Gunnur Hirdley

Cunard Line
R.M.S. "Queen Mary"
23. áf. 1953.

Kæra fri Sigríður og Björni Benediktsson:

Nú þegar lítur at leitar lákunn
vilðum við leyfa aðeins, at
þaða gætur þögnunum því
vínseind og gestrisni, sem þit
sjúdent aðeins á metan við
vorum heima.

Vínseind gætur við aðeins gort
á sínu þáttu at gætur aðeins
heimaferðina ógleymanlega.

Met bestu vretfun og ósk um
gæfu og gægi gætur og gætur
til landa.

Þórhildur Gíslur Gudmundsson

ICELANDIC DELEGATION
TO THE
NORTH ATLANTIC COUNCIL

Trúnaðarmál og
Seiðkamál

PARIS 3/8 1953.

Gjafir vinur,

Segja þú varst staddur í París
á Allaneshápróðfundinum í vos
minntist 'eg á það við þig húsa
þjá Petri bróður þínum, að 'eg
gerði ráð fyrir að biðja um
lausn úr utarríkisþjónustunni
því hluta næsta árs. Sagdi
'eg þá, að 'eg myndi láta þig
vita um þessi áform mín
með gáttum því þú varst ógjafur
aðlaun mín óbreytt.

Í síðastliðnum mánuði hefur
Sölvumistöt hvarfjót húsanna
með forstötmannsstarf þínum þá
í Bandaríkjunum, þó þú
hluta næsta árs að telja. Kom

Þetta tilbod mi' algjaflega á þvart.
Eldis skamma ihugun ákveð ég
að gefa kost á mér í starfanum
hefi ég mi' i höndum fast tilbod
fjá B.H., sem ég þarf at samþykkja.

Af þessari ástæðu þarf ég at biðja
um lausn frá starfi mínu hefi
fjá 1 mars 1954. Vona ég at þetta
se' nýtt fyrirvari af mínni hálfu
og at þat hafi ekki i för með
þess neiu óþagindi fyrir ráttu-
neystit.

Þu hafði áttur en þetta vord
upp á þessingnum áttat mi'
at skreppa heim i stuttan
sinn i sumar. Heimilisástæður
hafa hingat til valdið þvi,
at ég hefi dregid at biðja
ráttuneystit um heimsforlopp.
Vendur þessu nu' ekki lengur
slegid á frest. Þessi þarf ég
at frestast um iþmislegt, er
snertis starf mitt hjá NATO.

og nauðsynlegt er hafa vitneskju
um í sambandi við ársókiroluna
í haust. Þinnig þarf ég að ganga
formlega frá lausn minni úr þjón-
ustuni og útklifa nokkur einkaðandi.
Vildi ég því mega biðja þig um að
heita mér heimforvarlappi ein hvern-
sima í þessum mánuði, eftir því
sem hentugt væri.

Ég get fullvissat þig um að þessi
ráðabreyttri minn byggist ekki á
óánægju af minni hálfu yfir þó
hlutskipti, og ég hefði hingað til
þútt við af hálfu vinstaneytisins.
Þeim 15 árum (þor og 6 hjá Lánum)

tel ég ekki illa við, hvort ákvarðun
sjálfan mig. Aftalástortan er sú
at mig langar til þess að breyta
til. Þat var ekki seinni vana
úr þó at fátíðari bændi.

Ég tel mig heppinn að geta
starfat áfram at íslensku
mál efnum. Afurðasalan var á
sinum tíma sí fátíðum í starfi
minu heima, sem mér fálki mest

Váirid i at fást við. Þygg ég þvi
gott tíu at stonfa hjá Sth., hversig svo
sann þat kann at fara með ú
herdi.

Óz efast ekki um at þvi
munt sína þessari rötubreytisi
minni velvilja, 'g vorri
þvi þakklátur ef ég mætti
röta þetta mat þetta or
því strax efti heimkomu
mína.

Með bestu kveðju

þinn einlægur

Guðlaugur.

Kæri Bjarni .

Ég er til knúinn að skrifa þér nokkur orð og erindið er, að biðja þig í mikilli vinsemd, en fullri alvöru, að leysa mig frá loforði því, er ég viðurkenni að hafa gefið þér s.l. miðvikudag um framboð fyrir Sjálfstæðisfl. í A.-Skaftafellssýslu. Um þetta hlýtt ég að fara nokkrum orðum:

Í vetur þegar ég lét skrá mig í Vörð, vakti það vissulega ekki fyrir mér, að leita pólitísku frama á vegum flokksins, né heldur átti ég von á, að slíkt yrði talið til slíkra tíðinda, að úr yrði "Spegils-matur". Í mínum huga var þetta aðeins eðlilegt framhald þess, að ég hef kosið með Sjálfstæðisflokknum við Alþingis- og bæjarstjórnarkosningar síðan 1946. Og þótt ég leyfði Þorsteini sýslumanni, að nafn mitt mætti nefna í sambandi við skoðanakönnun í Dalasýslu, var það í þeirri fullu vissu, að ég kæmi ekki til greina þar við úrslit, enda hafði ég engu lofað. Frá minni hálfu var þetta meira hugsað sem þáttur í því, að hreinsa loftið og losna við það nauð, sem ég hef alltaf legið undir frá Framsóknarmönnum, um að ég kæmi aftur til þeirra enda þótt ég hefði fyrir nærri 5 árum sagt mig skriflega úr þeim félagskap. Enda ætla ég, að þér hafi verið það ljóst, er þú tjáðir mér niðurstöðuna í Döllum, að það var síður en svo, að mér félli það miður, sem ofan á varð, enda kom þá ekki til tals neitt annað í sambandi við komandi kosningar.

Svo var það fyrir ca. 12 dögum, að þú minntist á þetta með A-Skaft. Mér kom það, eins og ég sagði þér þá, að mestu leyti á óvart, enda þótt einn eða tveir óábyrgir menn hefðu í mín eyru getið um þá ráðagerð. Ég hugleiddi svo málið í nokkra daga, en var í rauninni ekki nógu ljóst fyrir en í ótíma hvað ég var að fara út í.

Og nú hlýtt ég að koma að nokkru að þeim ástæðum, sem ég nú um páskana hef gert mér grein fyrir, að gera mér ómögulegt að taka þetta að mér.

Ég er mjög störfum hlaðinn hér hjá Síis og víðar og í sannleika sagt þreyttur maður. Og þó að ég sé að nokkru leyti að skifta um störf, hef ég nú gert mér grein fyrir, að síst muni næðisamari dagar taka við. Eru allar líkur til, að ég verði mjög bundinn ýmist hér í bænum, eða annarsstaðar úti á landi og e.t.v. erlendis, einkum næstu 3-6 mánuði. Hinsvegar er, fyrir nýjan og ókunnugan mann, engin von um að ná viðunandi árangri á A-Skaft., nema hafa aðstöðu til að verja a.m.k. einum mánuði algjörlega þar austur frá, en slíkt sé eg að athuguðu máli að útilokað er að ég geti á þessu vori. En mér mundi falla mjög þungt, að skila lakari árangri þar, en verið hefur.

Þá hlýtt ég að játa það, að ég hafði ekki minnst á þessi mál við konu mína, er ég ræddi við þig á dögunum, en það hef ég gert síðan. Og þó að hún sé og hafi lengi verið ákveðin Sjálfstæðiskona, er hún þessu svo mótfallin, að það mundi stórlega lama mig og skapa svo erfitt ástand á heimili mínu að ég get ekki lagt það á hana.

Reykjavík, þriðjudag, 24. 11. 1944.

Ólafur Þorvaldsson

Þá verð ég að geta þess, fyrst að út í einkamál er komið, að heilsa mín er engan veginn svo sterk, sem ætla mátti eftir útliti. Eg hef um langt skeið verið verulega bagaður af svefnleysi, einkum þegar annríki og áhyggjur eru úr hófi, en auk þess geng ég með innvortismein, sem að vísu er ekki talið lífshættulegt, en veldur þó stöðugum óþægindum og vanlíðan. Af þessum sökum báðum telur læknir minn mjög hæpið fyrir mig að standa í auknu annríki og taugastríði.

Þetta er nú það helsta, sem ég get sagt við þig mér til afsökunar og má að vísu segja, að mér hefði átt að vera það allt ljóst, er ég talaði við þig seinast, en auk þess eru svo eitt eða tvö atriði, sem enn eru það mikil einkamál, að ég sé mér ekki fært að skýra þér frá þeim nú.

Hér sem sagt stend ég og get ekki annað. Eg bið þig og aðra, sem hlut eiga að máli mikillega afsökunar á þessu hringli, sem mér er ljóst, að kemur sér illa og veldur ykkur einhverjum óþægindum.

Eg vona þrátt fyrir þetta, að geta orðið flokknum að einhverju liði nú eða síðar og hef fullan hug á því, þó að ég geti ekki þetta eins og á stendur nú.

Kveð þig svo með einlægri vinsæld

Ólafur Þorvaldsson

Vinsaml. brénnú blaðið.

K

Vorið 1941 strandaði belgíska skipið o/s Persier á Kerlingadalsfjöru í Skaptafellssýslu. Um það 5 þús. smálestum af hrájárni var varpað þar í Flöðarmálið og að því er virtist yfirgefið þar, þar sem engin tilraun var gjörð til að bjarga því á næstu árum, hvorki af hálfu Skipaútgerðar ríkisins, sem annaðist björgun skips og farms að öðru leyti, né af hálfu Frolle & Rothe h/f, sem getti haðsmuna hinna erlendu váttryggingafélaga hér á landi.

Í trausti þessu tókum við bændur í Kerlingardal sem fjörueigendur, í félagi við menn úr Vík, að bjarga af járninu á árunum 1942 - 1944 og var það látið átölulaust af öllum. Þegar járníð hafði legið þarna umhvirðulaust í 10 ár, töldum við sem landeigendur, að það mundi vera orðið okkar eign og gerðum björgunarsamning um það við tvo menn úr Skaptafellssýslu. Þegar við síðan komumst að því, að menn þessir höfðu gefið okkur rangar upplýsingar um verðmæti járnins og fleira í sambandi við ventanlega björgun, þá riftuðum við þeim samningi vorið 1952 og ákváðum að annast sjálfir björgunina. Við höfum síðan björgunarstarfið og fengum til þess menn og dýrar vélar. En er umið hafði verið skamma hríð, þá komu til Klausturbændur og menn þeir, sem við höfðum gjört björgunarsamninginn við og lögðu lögðum við björgunarstarfi okkar, en þeir höfðu þá fengið samning við Skipaútgerð ríkisins með samþykki fjárnálaráðuneytisins. Höfundur síðan málaferli þau, sem kennd hafa verið við Dynskógafjöru. Því máli er nú nýlega lokið í Hæstarétti.

Áður en dómur gekk í Hæstarétti keypti ríkisstjóður hugsanlegan rétt váttryggenda að járninu. Hins vegar var okkur ekki gefinn neinn kostur á þátttöku þar, enda þótt dæmt væri í báðum réttum, að við værum eigendur fjö runnar, þar sem járníð liggur.

Til þess að bjarga járninu verður að vinna í okkar landi og fara yfir það, og hljóta þar aðgerðir að hafa allmikla röskun í för með sér. Við höfðum allmikinn kostnað af björgunarstarfi okkar, sem kom okkur að engu en þeim Klausturbændum að fullu gagni. Nam sá kostnaður allur ca. 150.000.00 með málskostnaði okkar í báðum réttum.

Ef í upphafi hefði verið gætt ákvæða 28. gr. laga um skipsströnd og vogrek, þá eru allar líkur til, að okkur hefði verið dæmt járníð, enda vorum við þeir einu, sem sýndu nokkurn vilja á að eiga það.

Með tilvísun til alls þessa leyfum við okkur að fara þess á leit, að háttv. ríkisstjórn hlutist til um, að hlutur okkar verði réttur með þeim fjárfraumlögum eða á annan hátt.

Kerlingardal, 10. júní 1953
Virðingarfyllt,

Daniel Guðbrandsson (sign)
Kerlingardal

Andrés Á. Pálsson (sign)

Til ríkisstjórnar Íslands

Reykjavík, 19. júní 1953

Samkvæmt umtali sendum við yður, háttvirtu ráðherra, endurrit bréfs þess, er Kerlingardalsbændur, þeir Andrés Á. Pálsson og Daníel Guðbrandsson, hafa sent til ríkisstjórnarinnar, en bréf þetta var póstlagt núna í dag.

Allravigingarfyllst,

*Halldimar Þindarson
Halgeri P. Kistason*

Hr. ráðherra Bjarni Benediktsson

Reykjavík.

Einkamat

✓ viðtal þórnasonar Björns
við rhl.

þórn Kristjánsson kennari í
Vík, Mgadal, og réttindaleaus
og skv. höfum um barna-
fræðsla má eugan fashræta
í kennarastöðu nema hann
hafi kennarapróf.

þórn Björnsson mun hefja rætt þetta
mið við fræðsluþef. og geti þinn
sitarnefndi rætt fyrir þórn að ef
þórn Kristján. þórn erum rættur í
kennara skólum, mætti með þórn
þórn í þessum áttum.

Menntamála-
ráðuneytið

3/12 '53

J.P.

Þórn get
er get þórn
þórn Kristján?

Þórn

Þórn Kristjánson er skilur
þórn rhl. getur fyrir þórn
get. þórn er undir honum
sjálfum honum þórn hann
þórn þórn skóla. þórn að
hann þórn þórn. Þórn
hann að vera, að rhl. geti rhl. þórn þórn með þórn
að vera undanþórn til þórn að þórn að þórn: 4. þórn.

1. Júní 1953.

Góði vinur:

I mínar hendur hefir komið bréf Páls Zóphaníassonar, er þú sendir Magnúsi Jónssyni með bréfi dags. 22. maí, en hann er nú farinn úr bænum. Bréf Páls endursendi ég hér með en hefi ég þó látið taka afrit af því og vonast til að þú hafir ekkert á móti, að við tækifæri verði birtar einstaka glefsur úr því. Þú lætur mig vita skjótlega ef það er með öllu óheimilt.

Bréf Páls er allt litað og gefur mjög ranga hugmynd af atburðunum eins og þeir raunverulega voru. Drengskapur og hyggindi Páls sjást af því, að hann lætur sem ekkert hafi verið gert í Norður-Múlasýslu varðandi brúargerð^{ir} fyrr en hann fékk Halldór Ásgrímsson sér til hjálpar. Hvar var þá hans eigin dugnaður og munaði ekkert um heiðursmanninn Pál Hermannsson? Framhjá því verður ekki komist, að skrif Páls eru tilraun til að gera sem^{allra} minnst úr þeim mæta manni, sem áreiðanlega naut ekki síður álits á þingi en þeir Páll Zóphaníasson og Halldór.

En ef Norður-Múlasýsla hefur orðið aftur úr, hverjum er þá frekar að kenna um en þingmönnum, sem Framsóknarflokkurinn hefur haft báða um nærri mannsaldursbil? Ekkert sannar betur hversu heppilegt er fyrir tvímenningskjördæmin en að hafa þing-

menn sitt frá hvorum aðalflokknum.

Um áhrif Páls Zophoníassonar og að hann ^{hafi} ~~ráðstafað~~ Hall-
dóri Asgrímssyni í nefnd, má segja, að hans eigin flokksbræður
gera jafnan lítið úr honum fyrir sérvisku. Ein sagan sem þeir segja
er sú, að Páll hafi sagt í mikilsverðu máli: "Í þessu máli hefi ég
sérstöðu, en ég veit en^ulekkert hvernig hún er".

Fyrir liggur yfirlit frá vegamálastjóra um greiðslur
úr ríkissjóði til vega og brúa í Norður-Múlasýslu árin 1948 til
1952, að báðum meðtöldum. Samkvæmt því hefur Norður-Múlasýsla
á þessu tímabili fengið til viðhalds þjóðvegum 1/21 hluta af
heilðarupphæðinni. Til nýrra akvega 1/15 hluta og til brúargerða
að vísu 1/7 hluta, en á fjárlögum 1953 er ætlað til Norður-Múla-
sýslu 1/15 hluti af brúarfé, og ef smábrýr eru dregnar frá, 1/12.

Það, að Norður-Múlasýsla hefir um skeið fengið svo mikinn
hluta af þessari fjárhæð, kemur einungis af því, hversu sýslan
^{var} ~~þarfi~~ komin langt aftur úr öðrum sýslum, sem höfðu komið
umboði sínu á Alþingi fyrir á hagkvæmari hátt. En auðvitað
kemur röðin að þeim seinustu einhverntíma, og það er það, sem á
síðasta kjörtímabili skeði um Norður-Múlasýslu.

Um símamálin er það að segja, að al-rangt er að Sjálfstæðis-
þingmenn hafi dregið frumvarp Bernharðs og Páls Z. um þau efni.
Frumvarpið var samþykkt í efri deild, meðal annars með atkvæðum
nokkurra Sjálfstæðisþingmanna, en dagaði uppi í neðri deild;
kom aldrei úr nefnd þar. Astæðan til þess var sú, að greinilegt
var, að frumvarpið var þannig úr garði gert, að flutningsmönnum
var ekki alvara um framgang þess. Af þeim ástæðum greiddi ég og
tveir Sjálfstæðismenn atkvæði á móti frumvarpinu í efri deild, en
það náði samt fram að ganga, m.a. með tilstyrk sumra Sjálfstæðis-
manna eins og fyrr segir. En eftir að Eysteinn Jónsson var orð-
inn fjármálaráðherra og bar ábyrgð á fjárlögum og fjárhag ríkis-

ins, var frumvarpið látið daga uppi, af því það var aldrei hugsað sem alvörumál af hálfu þeirra, sem ábyrgðina bæru, heldur einungis til áróðurs. Þessvegna var frumvarpið látið falla úr sögunni jafnskjótt og Framsóknarflokkurinn fékk ábyrgð á fjárlögum.

Páll lætur eins og það sé einhver uppfinning hans að hafa útvegað lán til að hraða símaframkvæmdum, og segir að aðrir þingmenn hafi tekið þetta eftir sér og tilgreinir þó aðeins fjóra. Sannleikurinn er sá, að flestir þingmenn út á landi munu hafa beitt þessari aðferð. Hún er engan veginn ný. Búið var að taka hana upp um brúargerðir ^{strax fyrir lögsömu a. m. k. og þar} áður en Páll Zóphoniásson komst á þing ^{skili milli myndabreyting til að lita sá detta snið og} eða fór að hafa þar nokkur áhrif. ^{þing um símanum.}

Mjög rangt segir Páll frá lögum um leigubifreiðir í kaupstöðum. Það er fjarstæða að enginn megi keyra bíl í Reykjavík í atvinnuskyni nema með leyfi bæjarstjórnarinnar. Ég sendi löginn hér með, en þau eru um það, að með vissum skilyrðum megi mæla svo fyrir, að allar leigubifreiðar í kaupstöðum skuli hafa afgreiðslu á bifreiðastöðvum, sem fengið hafa viðurkenningu bæjarstjórnarinnar, og að takmarka megi fjölda vörubifreiða í Reykjavík. Þetta ^{sítan} má þó aldrei gera ^a með samþykki samgöngumálaráðuneytisins. Þarna þarf því samþykki hlutaðeigandi stéttarfélags, bæjarstjórnar og samgöngumálaráðuneytisins. Ætti að vera með því tryggt, að ekki yrði gripið til þessara ráða nema full þörf sé á, en að varúð sé nauðsynleg í þessum efnum sést af því, að undanfarin ár

hefur verið mikið vinnuleysi hjá vörubifreiðastjórnnum og þessvegna full þörf á að stéttin verði ekki yfirfull, enda mundi af því leiða kröfur um atvinnubætur og annað slíkt.

Um svefnfarir Páls út af harðindunum skal ég ekki ræða. Þar er hann einn og ef til vill kona hans til frásagnar, og er vægast sagt ósmekklegt að draga slíkt inn í stjórn málaumræður. Ekki veit ég hvað^{an} Páll hefur þá visku, að hallærislánin hafi aldrei mátt koma til umræðu á Alþingi, því þá hefði verið líklegra að þau hefðu verið felld. Hann játar þvert á móti að ráðherrar allir hafi verið með þeim. Auðvitað voru ráðherrarnir ekki með þeim nema eftir að hafa tryggt sér stuðning^{na} sinna fylgismanna og þar með fyrirfram öruggt, að málið yrði samþykkt með yfirgnæfandi meiri-hluta á Alþingi. Af þeim sökum var engin ástæða til að láta málið ekki koma fyrir þing.

Okkur Sjálfstæðisráðherrana þurfti síður en svo að knýja til stuðnings við þessi hallærislán. Við áttum fullan þátt í rannsókn málsins og beittum okkur ekki síður en meðráðherrar okkar fyrir því, að úr yrði bætt jafnskjótt og gögn lágu fyrir, sem á yrði byggt. Þátttaka Sjálfstæðismanna í meðferð málsins er óumdeilanleg. Þar á ég auðvitað einnig^{ingis} við um okkur^{vitneskjan} Sjálfstæðisráðherrana^{um þessari stöku}. Um^{mannu} hina veit ég ekki. Ef það er satt hjá Páli, að málið hefði verið í hattu á Alþingi, hefði sú hætta einungis komið frá Framsóknar- mönnum.

Um það, að Páll hafi þurft að beita mikilli hugkvæmni og samningalípurð til að útvega lán svo að bústofn bænda skertist ekki að mun, eins og hann segir í sambandi við uppeldisstyrki á lömbum, skal^{það} leitt^{er} sagt, að auðvitað er Búnaðarbankinn til þess að lána fé til landbúnaðarins. Til þess er honum haldið uppi. Því verður hinsvegar ekki neitað, að bankinn hefur stundum verið gagnrýndur fyrir að hugsa of mikið um skyndigróða, með því að lána í hitt o

Þetta brask, en lát^u landbúnaðinn sitja á hakanum. Ef það er rétt hjá Páli, að honum hafi gengið^{jafn} /erfiðlega og hann lætur, að útvega þessi lán, er það sannarlega harður dómur um Búnaðarbankann, þar sem sjálfur landbúnaðarráðherra er formaður bankaráðs og einn af frambjóðendum Framsóknarflokksins er bankastjóri. Verið gæti að þessir menn ættu ekki last Páls skilið, heldur væri hann hér, eins og stundum ella, að fegra sjálfan sig á annarra kostnað. Um það er mér ókunnugt, því þetta mál hefur aldrei komið til kasta ríkisstjórnarinnar. En vitanlega er það fráleitt að telja það nokkuð þakkarvert þó að banki gegni þeirri skyldu, sem ^{hann} þeir eru stofnaðir til að annast.

Um stefnu flokkanna er í sjálfu sér ekki mikið að segja. Hún sést af stefnuskrám þeirra og störfum, en ekki af sléggjudómum Páls. Auðvitað vilja Sjálfstæðismenn að gjöldin leggist á menn eftir efnum og ástæðum, þannig að sá borgi meira, sem meiri greiðslugetu hefur. Um þetta ber útsvarsstiginn í Reykjavík, sem Sjálfstæðismenn hafa samið, öruggt vitni. Hinsvegar fara Sjálfstæðismenn ekki dult með það, að þegar tekjuskatturinn bætist ofan á útsvörin, þá verða skattarnir í heild of þungir, einkanlega á þeim, sem atvinnurekstur hafa með höndum og misjafnar tekjur og afkomu frá ári til árs. Ef ekki á að hverfa frá einstaklings framtaki, og Sjálfstæðismenn teldu ~~sjálf~~ þjóðarógæfu ef það væri gert, verður að gera mönnum mögulegt að nota góðu árin til þess að leggja fé til

hliðar vegna þeirra erfiðu. Þetta er lífsins lögmál, sem gæta verður, ef vel á að fara.

Nú eru sömu skattstigar á svokölluðum hærri tekjum, þ.e.a.s. þeim tekjum, sem fara fram úr þurftarlaunum og voru meðan peningar voru fimm eða tíu sinni verðmeiri en nú. Þetta gerir það að verkum, að skattstigin hefur ruglast og er óhagkvæmari fyrir frjálst atvinnulíf en löggjafinn á sínum tíma ætlaðist til. Afleiðingin af öllu þessu er skattsvik og undanbrögð, sem enginn ætti að þekkja betur en Páll Zóphoníasson, og ekki er takmarkaðavið neinn stjórn-
málaflokk, heldur ná til alltof margra í öllum flokkum, sem aðstöðu hafa til. Sjálfstæðismenn telja að verðlagseftirlit komi ekki að gagni nema um stutta stund, og þegar sérstaklega stendur á. Til frambúðar hafa þeir miklu meiri trú á frjálsta ^{hagkerfi} samskiptum og því, að neytendur geti vegna nægs framboðs á vörum sjálfir valið um hagkvæmustu viðskiptin. Reynolds síðustu mánaða sannar ótvírett, að Sjálfstæðismenn hafa rétt fyrir sér í þessu. Höftin, sem Framsóknarmenn og Alþýðuflokksmenn einkum hafa barist fyrir, eru að okkar áliti hin mesta viðurstyggð. Þegar úthluta á innflutningsleyfum og vörum, með svipuðum hætti og hér var lengi gert, er það í rauninni hið sama og úthluta mönnum peninga eða stórgjöfum með nefndarsamþykktum. Má nærri geta, hvernig allskonar spilling þróast í því andrúmslofti.

Okkur hefur virst, að Framsóknarflokkurinn væri nú kominn á sömu skoðun og við um þetta, enda hefur öll stjórnarstefnan byggst undanfarið á þessu. Ummæli Páls benda hinsvegar til annars.

Sjálfstæðismenn bera ekki síður en Framsóknarmenn umhyggju fyrir sveitunum, enda er engum frekar en okkur, sem fyrst og fremst berum ábyrgð á stjórn stærsta kaupstaðarins, Reykjavík, ljósari hættan ef því, ef allir landsmenn þyrpast hingað. Það er þessvegna beint

hagsmunamál fyrir Reykvíkingsa, að búið sé svo að sveitunum, að fólk saki ekki eftir að flytjast þaðan. En eftir því hefir það sózt mest, einmitt þegar Framsóknarflokkurinn hefur verið áhrifa- ríkastur um landbónaðarmálin. Skal ég þó ekki véfengja góðan vilja þeirra sumra í þeim efnum, en vitna annars um þetta til greinar Jóns Pálmasonar.

Um togarana og dreifingu þeirra út á land er það að segja, að hún hófst einmitt í tíð nýsköpunarstjórnarinnar. Það var í tíð þeirrar stjórnar, sem ákveðið var, að verulegur hluti nýsköpunar- togaranna skyldi ^{settu} flytja út á land. En allir vitum við, hvernig Páll Zóphoníasson og aðrir Framsóknarmenn láta út af framkvæmdum þeirrar stjórnar yfirleitt.

Í fyrra fékk svo Jón Pálmason gamlan togara fluttan til Skagastrandar, og síðar voru tveir togarar fluttir í Vestur-Isa- fjarðarsló. Annar fyrir almann samtök á Þingeyri en hinn fyrir forystu manna á Flateyri. Skagastrandartogarin fiskaði ekki. Togararnir fyrir vestan fiskuðu meira, en þó ekki svo að þeir beru sig. Eiríkur Þorsteinsson hafði svælt undir sig yfirráðin yfir Þingeyrartogaranum og var kominn í alger þrot með skipið. Þess- vegna urðu Framsóknarmenn því fylgjandi, að láta bátagjaldeyri koma þessum gömlu togurum til góða. Sjálfstæðismenn áttu þar þó ^{meðan} ~~ekki~~ hluta, að, enda beitti Landssamband útvegsmanna sér fyrir málinu svo og Þorvaldur Garðar Kristjánsson o.fl. góðir Sjálfstæð- ismenn, og á kvörtun : ^{frá herra} ~~kvörtun~~ Sjálfstæðis ^{með herra} ~~með herra~~ ^{stjórnarmeina} ~~stjórnarmeina~~

fluttunin af nýju togum
Ut af ~~flustum togurum~~ út á landi skal ég taka það fram,
að ég hefi sem þingmaður Reykvíkinga verið því andvígur, að nýju
togararnir væru fluttir frá Reykjavík, með því að ríkið veitti
þeim meiri hlunnindi út á landi en hér í Reykjavík, ^{Ég hefi} því viljað
láta fullkomið jafnrétti gilda í þessum efnum og ekki láta ríkis-
sjóð beita sér fyrir því, að þau atvinnutæki, sem búið var að úr-
skurða, og það með réttu, ^{at} sem Reykvíkingar hefðu þörf á, væru
fluttir í burtu.

Ég vona að þessar upplýsingar megi verða þér að einhverju
gagni og kveð svo með bestu óskum.

þin einl.

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

June 1, 1953

Mr. Bjarni Benediktsson
Bloenduhlid 35
Reykjavik, Iceland

Dear Bjarni:

At this time I wish to give you the following report:

1. According to information received from (the) Admiralty lawyers, it is most likely that after the collision which the BALTIMORE TRADER was involved in that the chartered party was cancelled without any payment or remuneration of any kind on either side. This, they point out, are the usual stipulations in a regular chartered party although it is, of course, possible that some special provisions were made although it is not likely.

It is unfortunately impossible to state anything definite about this without seeing the actual chartered party which is not available. Nobody, as a rule, has a copy of the actual chartered agreement except the parties involved.

2. According to information which I have received from several sources the so-called "base rate" on 10,000 to 15,000 ton tankers from the Caribbean to Iceland is \$6.05 per long ton. This rate, during the winter and spring, has varied and has taken discounts of 20% to 35% or varied from approximately \$3.95 to \$4.85 per long ton. According to information received now, the present rate is the "base rate" of \$6.05 less 30% or \$4.24 per long ton.

I am now trying to get the present rate confirmed in writing as well as a complete (rating) report on the monthly rates from February to May. It may take some time to get this, but you may get a report direct from London which will be addressed to your home. I shall rush this as much as I possibly can.

3. I have been able to find out that the brokers involved in both the charterings of the BALTIMORE TRADER and the PERRYVILLE was a firm by the name of Chas. R. Weber & Co., 630 Fifth Avenue, New York, N.Y. A gentleman by the name

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

-2-

of Mr. Samson who had been 17 years in the Chartering Division of ~~S.S.O.~~ in New York last winter left their employ and joined with the Weber Co. It seems likely that there has been a close connection between Mr. Samson and V. Th.

The Cosmo Trade Inc. of 32 Broadway, New York, N.Y. was incorporated under the Laws of New York some time last year, and their mailing address is c/o Rietman Pilcer at the same address. Two of the officers are gentlemen by the names of Mr. Glasser and Mr. D. Ambrosio.

Mr. Glasser is an elderly gentleman who for many years has had a very close connection with the SIS and I understand both sold them different kinds of merchandise and bought from them some of their products, such as wool, etc. He seemed to be a very close friend of Mr. Tryggvasson when he was here and I happened to meet Mr. Glasser on several occasions with Mr. Tryggvasson.

The other gentleman, Mr. D. Ambrosio, used to be Chief of Office at the forwarding firm of Rietman Pilcer Co., 32 Broadway, New York, N.Y., who used to handle all the forwarding for the SIS. Mr. Ambrosio, who had been working for Rietman Pilcer for a long time, established his own forwarding firm after Mr. J. Pilcer died last February.

My lawyers are now obtaining a copy of the Corporation papers from Albany and I shall send a copy immediately when received.

4. I have had some of my friends in the shipping circle here inquire about the Union Gulf Line, but none of the people in the shipping trade seem to recognize the name. I am having my lawyers investigate this company through their correspondents in Panama and I expect a report on that within the next few days.

The above is all the information I have on hand now, but I shall send you immediately when obtained, the information on the freight rates during February, March, April and May, also a copy of the incorporation of Cosmo Trade Inc. as well as a report on the Union Gulf Line.

*Best regards,
Hannes*

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

June 8, 1953

Mr. Bjarni Benediktsson
Reykjavik, Iceland

Dear Bjarni:

With reference to my previous letter, I wish to quote as follows from a report from my Admiralty Lawyers:

"We have ascertained from the published casualty reports that the S.S. Baltimore Trader was involved in a collision on March 2, 1953 with the Henry Ward, a sludge vessel, in the sea reach of the Thames estuary while outward bound from London for Aruba. Thus, the collision which took place did not involve the oil cargo and the rate fixed on the S.S. Perryville could not have included a charge for cargo transfer and rehandling."

This, as already advised you excludes any payment or remuneration for the non-fulfillment of the original agreement.

In my previous letter, I had given you some information regarding the CosmoTrade, Inc. and advised you that I would obtain a copy of their incorporation records. I am sorry to say that it is not possible to have this record photostated, but they can only be copied at the Office of the Clerk of New York County.

I again wish to quote from the report of the Admiralty Lawyers:

"Cosmotrade, Inc. has its office at 32 Broadway, is not known in banking circles and is not known to have any substantial standing in the cargo, shipping or brokerage business. It is now operated by Dominick Ambrosio. According to the records in the Office of the Clerk of New York County, Cosmotrade, Inc. is a New York corporation which was formed on June 9, 1948. Its certificate of incorporation shows as subscribers for the incorporating stock, and as initial directors, Joseph Pilcer, Dominick Ambrosio and Ida Pilcer, all of 32 Broadway, and further shows that the business office of the corporation is at Room 800, 32 Broadway.

In 1948, when Cosmotrade, Inc. was formed, Room 800, 32 Broadway, was occupied by Rietmann Pilcer Company. Rietmann Pilcer Company was then the trade name of Joseph Pilcer. On December 30, 1944 Joseph Pilcer had filed in the Office of the Clerk of New York County a certificate of conducting business at 32 Broadway in the name of Rietmann Pilcer Co., as successor in interest to Rietmann Pilcer Company, a New York corporation. There are now also on file in the same office a certificate filed January 30, 1953 by Ida Pilcer, as temporary administratrix of the Estate of Joseph Pilcer, deceased, of discontinuance

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

-2-

Mr. Bjarni Benediktsson

of business by Joseph Pilcer in the name of Rietmann Pilcer Co. by reason of Joseph Pilcer's death on January 18, 1953 and a certificate for the conduct of business by Ida Pilcer in the name of Rietmann Pilcer Co. at the same address, 32 Broadway."

Regarding the Union Gulf Line there does not seem to be any doubt about direct connection between them and the Federation through the newly appointed agents of the SIS, the American Hawaiian Steamship Co. who were appointed the agents for the ships of the SIS last April. Up to then, another company, Booth American Shipping Co. had been the agents for the SIS in this line.

Mr. Philip Farley, who is mentioned as Vice President of the Union Gulf Line is the son of the President of the American-Hawaiian Steamship Co., Mr. Edward S. Farley. Mr. Dendy, who is presently listed as Secretary-Treasurer and who, I understand, was recently appointed an officer of the Corporation, is a personal friend of V. Th. I happen to know this definitely because when, some years ago, I used the accounting firm of Peat Marwick Mitchell, Mr. Dendy at that time was one of the head men in that firm and he told me that he had known V. Th. on a very friendly and personal basis since Mr. V. Th. was here in 1939-40.

I had hoped to be able to send you a complete report from an investigator from Bishop's which is a firm doing private investigating. Unfortunately, the investigator took sick yesterday and will not be able to make his written report until he is well again, which is expected to be within the next few days.

I again wish to quote from the report of the Admiralty Lawyers regarding the Union Gulf Line, as follows:

"Union Gulf Line, Inc. was originally formed by and at the request of Philip Farley and his brother-in-law Decatur Higgins. They were the principals for whom the attorneys in the office of Kirlin, Campbell & Keating acted in forming the corporation and serving as initial directors. Philip Farley is the son of Edward S. Farley, who is now, and since prior to March, 1953 has been, the Chairman of the Board of American Hawaiian Steamship Co. Philip Farley also is, and since prior to March, 1953 has been, employed by American Hawaiian Steamship Co. as assistant to the Chairman of the Board.

The present officers of Union Gulf Line, Inc. are:

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

-3-

Mr. Bjarni Benediktsson

President - Charles Bennett (who was, and may still be, associated with Barrow, Wade, Guthrie & Co., the accounting firm who recently merged with Peat, Marwick, Mitchell & Co.).

Vice-President - Philip Farley.

Secretary-Treasurer - Thomas H. Dendy (now or formerly with Peat, Marwick, Mitchell & Co.).

// Union Gulf Line, Inc. opened a bank account for the first time with Bankers Trust Company, 57th Street Branch, in March 1953. At that time 90 Broad Street was given as its office address. However, the official office address of Union Gulf Line, Inc. is now 277 Fair Street, Kingston, New York, which is the home address of Thomas H. Dendy.

/ At 90 Broad Street there is listed in the office directory Union Gulf Ltd. as having an office at Room 1525. Union Gulf Ltd, is not listed, however, on the door of Room 1525. Instead, there are listed Edward S. Farley, Inc. and three other corporations. According to Philip Farley, who was interviewed yesterday by the Bishop's investigator, Union Gulf, Ltd. was originally the parent organization of Union Gulf Line, Inc., but was never active and was abandoned.

In the aforementioned interview Philip Farley told the investigator that Union Gulf Line, Inc. did not actually conduct any business or affairs until recently when new principals acquired interests in the corporation and the corporation was activated for the purpose of operating a fuel transport service to Iceland. Mr. Farley stated that the new principals in the corporation represented the largest oil interests in Iceland. He stated that Union Gulf Line, Inc. had chartered the S.S. Perryville for this tanker service and that the oil company from which it had chartered the S.S. Perryville had had to obtain permission from Tanker Allocation Section of the Maritime Commission for chartering to Union Gulf Line, Inc., which is a Panamanian corporation.

Mr. Farley declined to give any more than the foregoing information stating that he was not free to talk about the corporation's business because the principals were Icelandic interests."

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

-4-

Mr. Bjarni Benediktsson

Unfortunately, it seems to be difficult to legally prove the direct connection between the SIS on one hand and the two above mentioned American corporations on the other hand, but the connection is absolutely clear to everybody who has looked into the whole matter.

Finally, coming to the two most important points of the matter, I wish to give you the following information:

FREIGHT RATES DURING FEBRUARY, MARCH AND APRIL:

As already advised you, during the above mentioned period, the discounts from the Maritime Commission rate of \$6.05 per ton varied from 10 to 30% on clean oil and up to 45% on heavy (dirty). This is in accordance with semi-official information and advices from the various brokers dealing in tankers only. None of them are willing to give this in writing and I understand from the lawyers that it is very difficult to get in writing or confirmed information about matters of this nature because the parties giving such information are always afraid of litigations.

There is, however, no doubt about it that these were the prevailing rates and to back this up, I am enclosing herewith clippings from The Journal of Commerce, Daily Freight Record and Newsletter from S. A. Long Inc. which confirms this contention.

AVAILABILITY OF TANKERS FOR "CLEAN" OIL

As mentioned above, it is practically impossible to get any responsible firms to give in writing a report or statement regarding any given situation. Several brokers have verbally stated that from February and all through the spring, ample tonnage was available at all times with a short notice. This, of course, is brought out through the comparatively steady low rates from February through April and, of course, it would hardly be logical to assume that the rates were so low if there had actually been a shortage of tankers.

Regarding the claim of SIS (Oliufelag) that the tanker had to be chartered in a hurry and therefore such unfavorable rates had to be paid, I wish to advise you that according to information I have received, as a rule contracts covering oil cargos are usually made in such a way

HANNES KJARTANSSON

50 BROAD STREET, ROOM 720

NEW YORK 4, N. Y.

TEL. WHITEHALL 4-3784

-5-

*En ef olin
vantað - hvi?
Bilben*

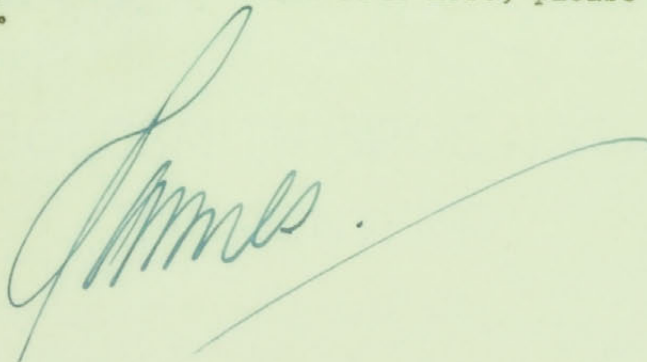
Mr. Bjarni Benediktsson

that none or very low storage charges have to be paid in case the tanker arrives later than scheduled. Therefore, this indeed is no excuse for paying such high rates and besides, I understand that the oil prices during March and April were on the decline rather than on the increase. Therefore, even if the contract had expired, it should have been to the benefit of the Oliufelag. This, of course, is information which you undoubtedly can verify through your connections in Iceland.

I am very sorry not to be able to bring you definite proof on the matters in dispute, but unfortunately, this is the best I can do.

If there is any specific information which is required and which you think I may be able to obtain from here, please do not hesitate to let me know.

Best regards,

Etapper.

- I. Af undervisningsministerens forslag udvælges de principielle hovedpunkter:
 - 1) Af haandskrifterne skal være dansk-islandsk fælleseje,
 - 2) at de skal placeres i Reykjavik og København efter forskningsmæssige og andre synspunkter,
 - 3) at der oprettes forskningsinstitutter i forbindelse med samlingerne i de to lande,
 - 4) at de to institutter arbejder sammen.
- II. Det undersøges underhaanden, om der i Folketinget og Altinget kan opnaas tilstrækkelig tilslutning til at optage forhandlinger paa dette grundlag.
- III. Saafremt en saadan tilslutning kan opnaas, tager Folketinget det første og i virkeligheden afgørende skridt, idet det ved en beslutning (ikke lov) tilbyder Altinget at være med til at nedsætte en Kommission for at forberede en overenskomst paa dette grundlag.
- IV. Derefter beslutter Altinget at være med i at nedsætte en saadan kommission, hvis forhandlingsgrundlag er de i I nævnte punkter.
- V. Denne kommissions opgave bliver at forberede en overenskomst, hvori der nærmere göres rede for saadanne punkter som placeringen i hovedtræk, samarbejdet, afgörelse af eventuelle uoverensstemmelser og forskningsinstitutternes indretning og pengemidler m.m.
- VI. Overenskomsten ratificeres af de to lovgivende forsamlinger.
- VII. En kommission af sagkyndige bestemmer den fremtidige placering i enkeltheder og forbereder et reglement for institutterne.